

Onko Kanada niin erilainen?

ALIO

Samira Saramo

Sosiaalinen media ja uutiset hälyttävät päivittäin maailman muutoksista. Donald Trumpin hätköity politiikka Yhdysvalloissa, äärioikeiston kasvu Euroopassa ja maailmanlaajuiset ihmisoikeusrikkomukset ovat jatkuvasti esillä. Vastakohtana näihin huoliin nousee usein mieleen Kanada ja maan pääministerin Justin Trudeauun hymyilevät kasvot. Mutta onko Kanada sittenkään niin erilainen?

Optimismi ja humanitaarisuus näyttäytyvät Trudeauun hallinnon keskeisinä ihanteina. Voimakas esimerkki tästä on syyrialaisten turvapaikanhakijoiden kohtelu.

Vaikka hallinto ei saavuttanut tavoitettua asutusta 25 000 hakijaa vuoden 2015 loppuun

mennessä, 40 000 syyrialaista on toistaiseksi aloittanut uuden elämän Kanadassa. Maailma katsoi joulukuussa 2015, kuinka Trudeau oli Toronton lentokentällä vastassa ensimmäisiä saapujia ja tarjosi heille talvitakkeja ja lämpimiä tervehdyksiä. Avoin Kanada -linjaus on jatkunut.

Kun Yhdysvaltain hallinnon matkustuskielto tuli voimaan tammikuussa, Trudeau vastasi tähän Trumpin omilla keinoilla. Hän korosti Twitterissä Kanadan avoimia ovia ja tasa-arvoa. Hän ei kuitenkaan alkaisi ”saarnata” asiasta.

Islamofobia elää Kanadassa kuten muuallakin. Helmikuussa kuusi ihmistä kuoli, kun nuori valkoinen mies hyökkäsi moskeijaan Quebec Cityssä. Kana-

huom.

KANADAN HALLINTO.

Optimismi ja humanitaarisuus näyttäytyvät Trudeauun hallinnon keskeisinä ihanteina. Voimakas esimerkki tästä on syyrialaisten turvapaikanhakijoiden kohtelu.

dalaiset vastustivat väkivaltaa, ja spontaaneja solidaarisuuden ilmauksia syntyi kautta maan. Mutta ovatko nämä mielenosoitukset ja Trudeauun lausunnot vain tyhjiä sanoja?

Viharikokset muslimeja vastaan ovat kasvussa, ja maahanmuuttajat kaipaavat hyväksyntää sekä tukea kotoutumiseen. Hallinto on pienentänyt turvapaikanhakijakiintiötä vuodelle 2017.

Monet, jotka äänestivät Trudeaua odottaen ”todellista muutosta”, eivät ole vielä kokeneet sitä. Kriitikot moittivat hallintoa lupausten pettämisestä. Trudeau itse näyttää usein noudattavan sanontaa ”älä tee niin kuin minä teen, vaan niin kuin minä sanon”. Railot alkavat näkyä.

Trudeauun Kanada-visiota haastetaan myös parlamentin vastakkaiselta puolelta. Konservatiivipuolue vastustaa kiihkeästi liberaalien politiikkaa ja vastus näyttää vain kasvavan. Konservatiivien vuoden 2015 vaalitappion jälkeen entinen

pääministeri Stephen Harper erosi puoluejohdosta.

Toukokuussa 2017 valitaan uusi johtaja (ja tuleva pääministeriehdokas). Kamppailu on ollut kiihkeä ja ehdokkaat värikkäitä. Joukon kärkinimiä ovat Kanadan oma äänekäs, ultrarikas tv-julkkis Kevin O’Leary (Leijonanluola), syrjinnästä syytetty entinen maahanmuuttoministeri Chris Alexander sekä Trumpia avoimesti kannattava Kellie Leitch.

Katseet kohdistuvat Leitchiin. Hän edustaa Kanadan uutta populismia, jossa valkoisuus on keskeistä. Leitch on kansanedustajana ehdottanut vuodesta 2015 lähtien puhelinpalvelua, johon kanadalaiset saisivat raportoida naapureidensa ”sivistymättömiä kulttuurisia käytäntöjä”.

Hänen nykyisen poliittisen ohjelmansa kruunu on lupaus vaatia maahan pyrkiviä todistamaan, että heillä on ”kanadalaiset arvot”. Tällainen joukkotarkastus muistuttaa Kanadan

entistä läpinäkymätöntä ja mielivaltaista maahanmuuttopolitiikkaa, jonka purkaminen kesti vuosikymmeniä.

Kun pintaa raaputetaan, Kanadan yhteiskunnasta ja politiikasta löytyy tuttuja taisteluja. Ne ovat ristiriidassa huolellisesti muotoillun kansainvälisen kuvan kanssa.

Retoriikalla on kuitenkin voimaa, ja ehkä siinä onkin Kanadan tämänhetkinen rooli. Trudeauun johdonmukainen viestintä avoimesta, tasa-arvoisesta maailmasta vakuuttaa ahdistuneita ja torjuu vihaa ja pelkoa. Mutta voi olla vaarallista maalata Kanada niin erilaiseksi. Meillä on velvollisuus vaatia jokaista valtiota ja yhteisöä pyrkimään parempaan ja tekemään enemmän oikeudenmukaisuuden puolesta. Tämä vaatimus koskee myös Kanadaa.

Kirjoittaja toimii tutkijana Turun yliopiston Pohjois-Amerikan tutkimuksen John Morton -keskuksessa.